

Ordføreren: Med Hensyn til det sidste Punkt skal jeg kun gjøre opmærksom paa, hvad der ibrigt ogsaa er fremhævet i Udvalgets trykte Betænkning, at de specielle Virkninger, som Udvalget antager, at Udtrykket: „passerer for denne Gang“ kan have, naturligviis kun kunne indtræde, efterat den deri liggende Advarsel kunde være taget til Følge, altsaa ikke med Hensyn til det Statsregnskab, som allerede er aflagt. Det er den stærkeste Form, hvorved man kan udtale sin Misbilligelse af en brugt Fremgangsmaade og vil altsaa sige, at dersom det oftere skulde skee, at en Finantsminister forøger Statsgjælden uden aldeles klar Lovhjemmel, da antager det nuværende Landsting, at den daværende Rigsdag ikke vil lade Saa-dant hengaa uden Rigsretsaction.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegnelser til Finantsministeriet, vedkommende § 15 Statsgjælden (Antegningsposterne 1. 2. 3. 5. 6. 7 a. b. c. d. 8. see Anhang B Sp. 185.—186) vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

2) Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Revisionens Antegnelser til Finantsministeriet, vedkommende § 15 overordentlige Statsudgifter (Antegningsposterne 1. 2. see Anhang B Sp. 186) vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Dermed er dette Afsnit afstemt. — Vi gaae dernæst over til Forhandlingens af den af Udvalget til Krigsministeriets Regnskab gjorte Indstilling under § 16.

Ordføreren: Med Hensyn til Krigsministeriets Regnskab har Udvalget gjort den Indstilling: „Det af Krigsministeren for Finantsaaret 1851 aflagte Regnskab, derunder indbefattet de af Slesvigs Overstus forløbs afholdte Udgifter, faaer efter samtlige Omstændigheder at passere.“ Med Hensyn til Motiveringen har Udvalget i den trykte Betænkning udtalt sig saa fuldstændigt, at jeg, isald der ikke gives mig Anledning til yderligere at dvæle derved, skal indskrænke mig til at henholde mig dertil. Jeg skal kun udtale det Haab, at den nuværende Finantsminister og Krigsminister, der begge ere Militaire og begge gode Financiers, ville række hinanden Haanden til omfæd at bringe god Regnskabsorden ind i Krigsministeriet; og tillige skal jeg tage den Reservation, at hvis Folkethinget, til hvilket Sagen vil gaae herfra Landstinget, skulde finde, at de Overstridelser og Afvigelser fra Finantsloven, der indeholdes i Krigsministeriets Regnskab, og hvoraf de væsentligste ere fremhævede i Udvalgets Betænkning, ere af en saa graverende Beskaffenhed, at de ikke kunne passere, vil Landstinget ikke komme i mindste Modsigelse med den nu indstillede Afstemning, hvis det ved de senere Forhandlinger mellem begge Thing skulde komme til et andet Resultat i denne Retning; thi det er i Motiveringen til Udvalgets Indstilling udtrykkelig udtalt, at der findes mange og vigtige Afvigelser fra Finantsloven, om end Landstinget ikke har troet at burde tage Initiativet i saa Henseende.

Rettelser.

Nr. 19, Sp. 262, L. 5 f. v.: Discussionen læs: Decisionen.